

Rasti-Vakkanen
Vakka-Rasti ry:n seuralahti

Vastaava toimittaja
Veljo Viitanen
Urheilutie 1 B 14
23800 LAITILA
Puh. (022) 51505 (työ)

Painopalkka
Laitilan Kirjapaino Ky

SALMINEN Riku
Sorsakuja 6
23520 UKI 2

Pyydetään palauttamaan, ellei
vastaanottajaa tavata.

 Yrittäjien-Fennia

Rauhankatu 6
UUSIKAUPUNKI

Puh. 922-22970

POHJOLA-YHTIÖT
Pohjola • Suomi-Salama • Eurooppalainen

Koulukatu 3
UUSIKAUPUNKI

Puh. 922-23606

RASTI- VAKKANEN

3/88

VAKKA-RASTI

Vakka-Rasti

Suunnistusseura VAKKA-RASTI ry -- Perustettu 4.4.1972

Seuran osoite: Nordströminkatu 5, 23500 UKI

VaRa:n pankkitilit: OP, Uki 549102-44106
SP, Uki 436010-430391
KOP, Uki 118560-39406
SP, Kti 435010-45155

Seuran jäsenmaksut 100 mk perhemaksu
50 mk aikuiset
20 mk lapset, opiskelijat, eläkeläiset

Vakka-Rasti ry:n hallitus v. 1988

		PUHELIN	
		koti	työ
- Raimo Reunanen	Puheenjohtaja	23587	1524801
- Teuvo Suikkanen	Varapj.	16972	24311
- Outi Nurmi	Sihteeri	22922	-
- Heikki Vennelä	Talousohjaaja	23036	23271
- Pertti Vuorinen	Kilp.jaosto	21353	12821
- Tapani Rautavuoma	Valm.jaosto	13192	154340
- Erkki Teivaala	Kuntojaosto	12642	1523010
- Pekka Raula	Kalanti-jaosto	19312	-
- Kati Väyrynen	Nuorisajaosto	16902	208444
- Aarre Salmi	Kartoitusohjaaja	12003	130240
- Merja Holvitie	Jäsen	16867	
- Eero Tervakangas	Jäsen	70261	70100
- Veijo Viitanen	Tied.siht.	54812	51505
		(938-58042)	

Vakka-Rasti ry:n toimihenkilöitä v. 1988

- Kirsti Tervakangas	Kirjanpitäjä	70261
- Ellen Valio	Jäsenkirjuri	23767
- Valter Hirvonen	Leikekirjanpit.	23486
- Leo Ranki	Lehtiasiamies	21470
- Kauko Kiiski	Seuravarast.hoit.	23370
- Riku Salminen	Kuntosuunn.asiam.	12538

Luottamustehtävissä v. 1988

- Raimo Reunanen	SSL kilpailu-vlk	922-23587
------------------	------------------	-----------

Puheenjohtajan palsta

Punasas puoli vuotta on jo kulunut tätäkin vuotta. Paljon on tapahtunut suunnistuksen parissa mielenkiintoista, työntäyteistä, kiireistä - ja lomaakin on ollut tässä kesähelteillä.

Huippujemme menestys on ollut useasti ilon aiheena. Erityisesti Koskivaaran Eijan onnistuminen ja Maailman Cupin voitto Liedon osakilpailussa. Eikun voitto lämmitti mieltä tietysti myös Suunnistusliitossa ja muuallakin missä suunnistusta arvostetaan. Kolkkalan Peetan nuorten EM-hopea oli myös yksi huippusaavutuksista, joka on pysyvästi jäänyt mieleen.

Jukolan ja Venlojen viestit olivat kokemisen arvoiset tapahtumat. Monet kiitokset kovalle Venlajoukkueellemme, joka taituroi itsensä 14. sijalle kovatasoisessa kansainvälisessä viestissä. Erittäin hyvä suoritus tytöiltämme, vaikka paineita olikin viimevuotisesta tosi paljon. Varsinkin Riinan aloitus säähydytti vakkarastilaiset seurallaavulla. Nappiin osunut suoritus sai monien ilmeet kuvaamisen arvoisiksi - missähän piilokamera mahtoi olla?

Huoltajana oli olo sellainen, ettei oikein tiennyt mitä olisi pitänyt milloinkin tehdä. Ja kun Venlojen viesti oli ohi, huomasi olleeni, aamiaista lukuunottamatta, koko päivän syömättä? Niin, ja valmistautuminen omaan 13,5 km:n kipaaisuun oli aloitettava. Se yöllekin olikin kokemus sinänsä...

Kaikki vakkarastilaiset onnistuivat mukavasti. Vaikka matka Jukolaan olikin pitkä ja sinänsä rasittava, jäi muistoksi monta hienoa kokemusta. Kiitokset kaikille mukana olleille ja muualla myötä-eläneille.

Vakka-Rastin jäsenistölle haluan lausua kiitokset hyvin järjestetystä World Cup Open II -kisasta 29.5. Erityisesti kilpailun johtajalle Vennelän Heikille. Monissa kisoissa on tänä vuonna mennyt jotain pahasti pieleen, mutta meillä sujui kaikki taas kerran hienosti - KIITOKSET siitä.

Kesä on lomailun ja rastiviikkojen aikaa. Uutisia jäsenistön saavutuksista on näkynyt lehdissä lähes joka päivä. Milloin ovat pärjänneet huippumme, nuoremme tai "muut huippumme" eri ikäsarjoissa. Iloisia asioita. Kaipaus rastiviikolle sinne jonnekin on syntynyt - ehkäpä meikäläinenkin vielä joskus... Nyt tuli lomailtua Putsaaren vehreissä maisemissa ja koko loma ilman suunnistusta - onnistui sekin ihme kyllä!

Orkolan Eija muuttaa perheensä kanssa tuolta kaukaa Siilinjärven maisemista melkein takaisin Ukiin, tarkemmin sanottuna Harjavallan. Antti-aviomies, tuo tunnettu kova viestimies, kun on saanut komennuksen Kemiran Harjavallan tehtaille. Meille vakkarastilaisille iloinen asia. Ja Eijan harjoittelumahdollisuudet muiden naishuippujemme kanssa paranevat huomattavasti mm. yhteisleirien muodossa.

SM-kisat ovat jo ovella ja taas on tulossa jännityksentäyteisiä hetkiä ja elämyksiä monille. Maailman Cup jatkuu ja PM-kisatkin ovat ovella. Niin ja Nuorten Jukola plus muut pienemmät kisat. Unohtaa ei sovi sitten seuraottelua TuS - Vakka-Rasti. Sinne joukolla mukaan.

Hyvää kesän jatkoa ja kaunista syksyä

Rasti-Raimo

JUKOLAN VIESTI

VAATIVA JUKOLA JÄNKHÄLLÄ

11.-12.6.1988

PUDASJÄRVI

Jukolan viesti kirjaistiin tänä vuonna Pudasjärvellä, Ison-Syötteen, Suomen eteläisimmäksi tunturiksi väitetyn kumpareen-tapaisten kupeessa. Kuten totuttua, Aleksis Kiven pahaa aavistamatta seipittämästä bestselleristä repäisty idea oli toteutettu kilpailun perinteitä ja arvoa vaalivalla tavalla.

Meidän linja-automme lähti Ugista jo perjantaina vartin vajaa viisi, sillä matkasta oli tuleva pitkä. Jukola on suunnistajan joulu, ja niinpä kaikki olivatkin heti alusta pitäen pirteällä juhlatuulella: yksikään ei äksyillyt, kenkään ei kiukutellut. Kaikki hymyilivät kilvan keskenään ja auringon kanssa.

Lehti-Veijo paralla on jo pitkään ollut vaikeuksia okeinkirjontuksessa: pitäisikö kirjoittaa esim. Teemu Nukki vai Eetu Munkki? Niinpä hän matkalla kohteliaimmin pyysi apua pienen kilpailun muodossa lukihäiriönsä poistamiseksi. Ja tottahan auliin avuliaat VaRalaiset auttoivat ystävää hädässä.

Söimme Vaasassa, eräiden lähteiden mukaan väärällä huolto-asemalla, ja yövyimme Raahessa neljän hengen saunoissa. Järjestelytöppäyksenä mainittakoon minuutin aikatauluviive tässä vaiheessa. Hävetkää!

Aamulla lähdimme - minuutin myöhässä - toivorikkaina taas taipaleelle. Hyvin pitkään seurasivat sameat katseemme tasaaisia, soisia maisemia: vasta runsaat kymmenen meripeninkulmaa ennen kilpailukeskusta alkoivat maastonmuodot kuperoitua. Parit pyhät sylvit, kolme lempoa ja ehkä jopa yksi turkanen liivahtivat eetteriin, kun silmiimme osui itse paljonpuhuttu Iso-Syöte, tuo vietävänmoinen, jyrkkä rinne, joka näytti jatkuvan vähintään taivaaseen asti.

Bussi purettiin (millä me nyt päästään kotiin'?) ja paloista koottiin meidän reppumme ja rensselimme. Joku tuhmeliini taisi laukaista eräänkin ärräpään, kun havaitsi, että kilpailukeskukseen olikin vielä yli kilometrin laahustus, selässä puolijoukkueenteltoa, pari kaasupulloa, kamina ja tietenkin omat kamat. Onneksi oli takseja, muuten se bodaajavartalo siinä allekirjoittaneen pään alapuolella (elämme kovia aikoja...) olisi saanut käyttöä.

Nunnukka, nunnukka... silmänräväys myöhäisemmin seistä jököttivät molemmat teltat, kuten laavukin, komeasti niille vastaa varten varatuilla paikoillaan. Oli taas kerran hienoa olla suomalainen jurrikka, joka ei puhu paljon vaan toimii.

Odotettiin Venlojen viestiä, joka sittemmin myös juostiin. Parhaat tulokset ovat jo kaikkien tiedossa: loputkin seisovat räntätyinä jossain lähellä. Sen kuitenkin mainitsen, että maali-vaatteen aliittaneista itsensä ylittivät mm. Tuire N. ja Kirsti T.

Yhteistä useimmille venloille oli se, että sekä maaston että ratojen vaativuutta päiviteltiin. Veljeksiä varoiteltiin tulevasta - valoisasta mutta rankasta yöstä. Elettiin pitkän matkan kihelmöiviksi virittämiä odotuksen hetkiä.

Yöttömään yöhön oli ilmoittautunut yli tuhat joukkuetta, mukana meidän neljä salskeaa seitsikkoamme sekä mm. itse joulu-pukki, joka hieman ennen lähtöä heitteli makeisia ja hohotti meidän lapsenmielisten riemuksi.

Maastot, kuten radatkin, olivat hyvät: vaativat ja pettevaiset niin kunto- kuin taitopuolenkin kannalta. Me etelän pojat saamme harjoitella paljon ennen kuin pohjoissuomalainen aarniometsä antautuu. Loppuratojen hurjissa rinteissä tarvittiin härän voimat, kengurun kimmoisuus, kamelin kestävyys, oravan ketteryys ja telkän tarkkuus. Meidän tokkamme häikäisevimpiin suorituksiin kuului Seppo S:n ankkuriosuus, joka taittui mukavasti alle kahden tunnin.

Kotimatka oli tietenkin tylsä. Bussin täysi vakkasuomalaisia pihkaniskoja, narisevin nivelin ja lasittunein katsein, mutta luita ja ytimiä myöten metsäurheilun lumoissa, matkasi takaisin isiensä asuinsijoille.

Kotimatalla näimme erään seuran bussille sattuneen

- a) Ivalon
- b) Utsjoen (ympyröi oikea vaihtoehto)
- c) Kolarin

Ei muuta kuin reipasta suunnistuskauden jatkoa! Terveisin

Saku

- Oheinen Jukolan juttu tuli Rasti-Vakkasen kansainvälisestä toimituksesta Norjasta, jossa artikkelitoimittaja on ollut kesän Kejon Jannen riesana. Siellä Oslossa on kuulemma todettu olevan mahdollista yhdistää taloudellinen ja fyysinen etu. Lehdenjakajan työssä saapi mielin määrin juosta por-taissa (=voimaa), ja saapi tuosta vielä maksunkin (=herra paratkoon)!
- Jukolan häväistyskirjoituksen tekoa varmisteli vieressä itse Janne K. mutustellen suklaakuorrutettua läskiä, josta saa paljon proteiinia, jota elimistö käyttää energian-lähteenä, jonka takia Janne pyysi nöyrimmin saada lähettää rakkaat terveiset tänne synnyinkonnuilleen, mikä hänelle saatekirjeimän myötä armollisesti suotiinkin.
- Pudasjukolassa Vakka-Rasti sai ainutlaatuisen juhlakalun. Rasti-Raimo Reunanen on nyt näetsen ainoa henkilö, joka on suunnistanut seuramme väreissä kaikki Jukolat - puheen-johtajan putkella on pituutta 17 suoritusta. Onnittelut.
- Rasti-Vakkasen Jukola-tuloksissa on vuosittain julkaistu joukkueitten km-vauhdit. Ne ovat perin suhteellisia, olo-suhteitten mukaisia. Esim. 1987 kaikki VaRa-miehet pääsivät alle 10 min/km - nyt eivät likikään. Tai huippunaistemme erinomainen km-vauhti 8,40 olisi vuotta aiemmin vienyt vai-voin 200 parhaan joukkoon.
- Miesten Jukolassa VaRa:n III ja IV kamppailivat hyvin keske-nään, kunnes ankkuri Voitto T. teki mahtavan pesäeron. Mikä juoksu! VaRa III masentui siitä niin, että hävisi jopa Kodis-joen Kaiullekin. Eihän millään ole enää mitään väliä...

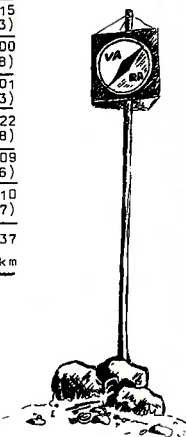
40. JUKOLAN JA 11. VENLOJEN VIESTI PUDASJÄRVI — ISO-SYÖTE 11–12.6.1988

KAUKAMETSÄLÄISET JUKOLA -88 SSL HELSINGIN SANOMAT

I-joukkue	II-joukkue	III-joukkue	IV-joukkue
12,4- 12,9 Teemu Nukki 1.35,05 (312)	Pertti Vuorinen 1.43,21 (529)	Ismo Flemming 2.26,38 (929)	Timo Lehtinen 2.38,40 (943)
12,4- 12,9 Tommi Tervakangas 1.45,37 (316)	Koitto Verha 1.49,08 (431)	Riku Salminen 2.26,06 (902)	Kari Grönroos 2.21,15 (913)
13,3- 13,6 Seppo Raula 1.37,22 (273)	Matti Salonen 1.54,20 (459)	Raimo Reunanen 2.08,03 (853)	Yrjö Pulli 2.09,00 (878)
8,4- 8,6 Pertti Kaura-aho 1.18,41 (247)	Heikki Vennelä 1.24,07 (416)	Veijo Viitanen 1.47,21 (850)	Teuvo Suikkanen 1.36,01 (843)
8,4- 8,6 Aarre Salmi 1.20,32 (249)	Kalevi Kankaala 1.26,54 (399)	Kimmo Kankaala 2.13,25 (846)	Urho Hyttinen 1.58,22 (828)
10,7- 11,0 Timo Penttilä 1.30,45 (224)	Timo Nurmi 1.40,35 (368)	Ahti Tuominen 1.43,52 (802)	Harri Salminen 1.53,09 (786)
15,1- 15,4 Seppo Sorri 1.56,22 (204)	Saku Salminen 2.18,54 (379)	Timo Reinikka 3.19,41 (826)	Voitto Takkunen 2.16,10 (757)
YHT: 11.02,24	12.17,19	16.05,06	14.52,37
82,0 204. 8,05 min/km	379. 8,59 min/km	826. 11,46 min/km	757. 10,53 min/km

I-joukkue	II-joukkue	III-joukkue
5,9- 6,1 Riina Kolkkala 46,43 (12)	Maaria Ritasalo 1.05,29 (302)	Eeva Raatikainen 55,59 (145)
5,9- 6,1 Eija Orkola 52,31 (15)	Johanna Ruusunen 1.05,51 (229)	Raili Vienola 1.53,46 (370)
5,4- 5,8 Reeta Kolkkala 50,43 (13)	Heidi Perälä 57,37 (181)	Tuire Nukki 1.36,21 (381)
7,7- 8,1 Eija Koskivaara 1.10,58 (14)	Taina Kankaala 1.44,29 (202)	Kirsti Tervakangas 1.48,55 (359)
YHT: 3.40,55	4.53,26	6.15,01
25,5 14. 8,40 min/km	202. 11,30 min/km	359. 14,42 min/km

TULOKSET

Suunnistus ei ole varsinaista tulosurheilua, mutta silti on rasteilla ylletty hyviin tuloksiin. Jo huhti-toukokuussa ikämiehet toivat pari viestivoittoa (Kevätyönviesti ja Isotonic). Sen jälkeen on kansallisissa kisoissa pärjäilty siellä sun täällä ja napsittu väliin voittojakin Vakka-Rastille.

Vakka-viesteissä harjoiteltiin niin, että pm-viesteissä piti väläyttää. Mutta Mellilän metsät olivat mustia. VaRa:sta mitalin, pm-pronssin toivat vain H40-miehet (Koitto Verha, Seppo Raula ja Seppo Sorri). Ja kolme pm-sarjaa meni uusintaan...

Toukokuun lopulla Koskivaaran Eija voitti Maailman Cupin prologin ja varsinaisen kisan Liedossa. Supertyttö ei ole pettänyt muissakaan WOC-osakilpailuissa, mutta vauhti on ollut hirmuista.

World Cup Open II -kilpailu Kalannissa oli Vakka-Rastin järjestelykoneistolle tämän kauden suururakka. Vieraita oli lopulta peräti 10 eri maasta, muiden joukossa itäisiä ystäviä Novgorodista. Kansainväliset järjestelyt sujuivat hyvin ja tietävästi tapahtuman taloudellinen tuloskin jäänee positiiviseksi.

Kesäkuussa VaRa-Oravat viettivät mukavia päiviä piirileirillä Kaarinassa ja aikuiset kaukana Pudasjärvellä. VaRa-venlat onnistuivat tasaisesti ja joukkue Riina - Eija O - Reeta - Eija K sijoittui 14:nneksi. Kyllä se oli menestys, vaikka edellisvuoteen verrattuna tuntui joistakin kenties pettymykseltä.

SM-pitkiltä tuli kolme plakettia: Reeta D20 ja Teemu H40 suunnistivat kuudenneksi ja Eija K D21 seitsemänneksi. Em. huippu-tytöt pärjäisivät kansainvälisesti myöhemminkin kesällä. Eikku oli opiskelijoiden MM-viestissä voittokorokkeella ja Reeta toi puolestaan nuorten EM-viestihopeaa.

Pm-partiosuunnistuksista meni Vakka-Rastilta paras terä, kun seuran bussi juuttui Force majeure -liikenneuuhkaan. Silti H40- (Seppo Raula, Aarre Salmi, Koitto Verha) ja D35- (Maija Verha, Kirsti Tervakangas, Maaria Ritasalo) joukkueet toivat pm-mitalin. Partio oli muuten sellainen pm-kisa, johon ei koskaan tullut kilpailukutsua, ainakaan VaRa:lle! Ikävää sählinkiä, joka jatkui seuraavalla viikolla: Salon pm-pitkät peruutettiin ja siirrettiin syksyyn (1.10).

FIN 5

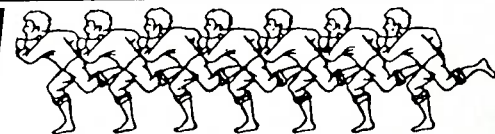
13.-17.7.88

Heinäkuussa oli ilmeisesti pikku helteet ja rastiviikkoja. Niiden aikana syksyn kisajärjestelijät toivottavasti ehtivät paneutua tehtäviinsä, jotta kaikki sujuisi hyvin. Ainakin pm-viestin uusinnassa oltiin puolin ja toisin terävinä. VaRa toi kotiin kaksi mitalia: kultaa H50 (Kari Honkanen, Esko Taponen, Raimo Reunanen) ja hopeaa D35 (Maaria Ritasalo, Taina Kankaala, Maija Verha).

Niin, ja yksi tärkeä: KUNTORASTIT. Niillä on riittänyt kävijöitä. Salmisen Riku on ansiokkaasti pitänyt tilastoa ja kevään osanottolukema 10 tapahtumasta on tarkalleen 893. Osanottajista 75 %:a on ollut miespuolisia. Radoista suosikki on ollut 5 km:ä, sen on kiertänyt 36,2 %:a osanottajista. Työpaikoista Saab on saanut 128 suoritusta, Kemira 97, RR-Telakka 65, Salcomp 38 jne.

Kaiken kaikkiaan eipä ole ihme, että Turun iso sanomalehti mennä viikolla paljasti suuren totuuden ja otsikoi: "SUUNNISTUS, SYNTISEN KIVA HARRASTUS". Rasteilla tavataan.

Veijo V.

MUUT LEHDET

■ On tullut tavaksi, ettei koskaan ole oikein hyvin. Nyt purnataan tietysti näitä helvetin helkeitä, joita odotettiin ja toivottiin, mutta joita on mahdoton kestää. Se muistetaan, että viime kesänä oli sateista ja että edellisessä vei halla lillukanvarvut ja että toissatalven pakkanen jäiti tiskiveden.

■ Yksi piirre on ennaltaan: naamalla kuin naamalla pesii kireäpipoinen suomalaisilme. Se jää ei sulaa, vaikka tätä hellettä kestäisi tapaninpäivään. Äsken kärsittiin kylmyydestä, nyt kuumuudesta, pian ehkä märkytyksestä. Miksi siis peruslukemia vaihtamaan? Tämä on pohjattoman kärsimyksen kansa.

US 16.7.88

Puolialastomat miehet ärsyttävät ruotsalaista kirkkoherraa

Keski-Ruotsissa sijaitsevan Lysekilän kaupungin kirkkoherraa Bengt Nordblomia ärsyttävät kaupungin kaduilla pelkissä shortsissa liikkuvat lihavat ja karvaiset miehet.

— Erityisen ijetäältä tuntuu nähdä heitä elintarvikemyymälöissä. Vähemmästäkin menee ruokahuu, eikä varsinkaan lihaa tee enää mieli, kirjoittaa kirkkoherra kunnanhallitukselle lähettämässään kirjeessä ja kehottaa viranomaisia kieltämään alastomana kuljeskelun.

L-S 10.7.88

400:sta ruotsalaisesta vankeusvangista vajaa 300 karkasi toissavuonna. Karkaamisten määrä on naapurisakin vähenemässä. Vuonna 1977 400 vangista reilusti yli 500 lähti kesken tuomion livohkaan!

TS 29.7.88

Haimion saunalla nähtiin perjantaina mieteliäitä ilmeitä: Mistä johtuikaan lantun ruskotauti? Milloin marjapensaat pitää leikata? Nämä mieteliäät kalantilaiset osallistuivat Taidossa talonpito -kilpailuun, jossa yleisen sarjan voittajaksi selvisi Timo Penttilä.

VSS 19.7.88

Rita Salo pitää Uuttakaupunkia rauhallisena – joskus liiankin rauhallisena – pikkukaupunkina. Yksi asia täältä puuttuu: kunnan tanssipaidat, jossa olisi oikein elävä orkesteri.

Ukilaiset kaipaavat säpinää

Uusikaupunkilainen Rita Salo ei ole ihan tyytyväinen kaupunkiinsa.

— Täällä on melkein liian hiljaista ja rauhallista, varsinkin talvisin tuntuu olevan kuollutta, hän kritisoi. Aikuisten tanssipaidat ihan oikeine orkestereineen puuttuu täältä kokonaan. Sellainen tarvitaan.

Lännenmaa 18.5.88

(Gallupissa Ugissa Matti RitaSalon!!)

Uudestakaupungista Kaarina matkusti kolmenkymmentä urheilijaa, joka oli pienoinen pettymys. Eniten ukilaisia oli Vakka-Rastilla, joka sai leirille 20 nuorta. Myös Lätäkstä, Laukojista ja UU:sta oli osanottajia.

US 14.6.88

Eija bejublad

Finland är på väg att få fram en ny stjärna på damsidan i 23-åriga Eija Koskivaara, som bl a presterade en bejublad inspur för publiken i gröngräset, av vilka många senare på dan skulle delta i den öppna OL-tävlingen på samma ställe.

Eija, som nu slog norskan Ragnhild Bratberg med en halv minut, har bl a en tredjeplats från den öppna nordiska landskampen, en tredje placering på World Cup-deltävling 1986, hon har varit 27:a resp 15:e på VM i Australien och Frankrike. Hon håller nu sakt men säkert på att, efter några magra år internationellt på damsidan, ge Finland ett nytt namn på damsidan. Kan en stjärna i vardande, efter Liisa Veijalainen och Outi Borgenström...? Koskivaara segrade fö i den förberedande Sprintercupen i Åbo, före Ragnhild Bratberg och Brit Volden. Skogssport 5/88

— Kolmen tenavan ja yhden isorukaisen äijänkörilään huoltamisessa menee sen verran aikaa, että keskittymisen kisoihin jää hieman vailinaiseksi. Kunto on kuitenkin kivasti nousussa. Kunhan jostain löytyisi jaksokeskittyyä pelkästään suunnistukseen, voisi lopputulos olla hieman parempi, aprikoi kolmanneksi sijoittunut Liisa Veijalainen.

TS 14.7.88

Seurapisteissa Paimion Rasti piiri edelleen ykköspaikkansa, mutta MS-52 hyvänä kakkosena paasi 20 pisteen paahan. Jarjestava Turun Suunnistajat oli 24 pistettä Mynamaesta kolmantena. Muut jäivät sitten jo kauas taakse. Nousussa oleva Angelniemi oli neljäs 50 pistettä TuS:ista. Vakka-Rasti on myös menossa eteenpäin ja oli nyt 7. 39 pisteellä. Vehmaan Kiistolle pisteen toi Henri Nurmi.

VSS 11.6.88 (POK)

Kaarinan lukion luokkahuoneista raikuvasta naurusta päätellen koulussa on ihan hyvä olla. Vakka-Rastin suunnistajatyöt vakuuttivat, että koulumajoituksessa oli suorastaan ihanaa, sillä täällä eivät ainakaan hyttyset söisi niin kuin teltassa.

TS 9.6.88

Varsinais-Suomen Kisaat

Keskiviikkoaamuna (8.6.) VaPalaiset heräsivät ukkosen jyrinä ja siitäkös synkkeni monen oravan naama. Mutta kun koitti lähtöhetki Varsinais-Suomen kisoihin, oli sade jo lakannut. Linja-auton tavarasäiliöt olivat täynnä oravien laukkuja.

Suunnistajat majoittuivat uuteen Kaarinan lukioon. Tytöt nukkuivat TuSsilaisien kanssa ja pojat KaarUjen, KeKien ja SauvUjen kanssa. Kun oli majoituttu, lähdettiin karttojen kanssa tutustumaan Kaarina. Kun oli kerätty tarpeeksi ruokahalua, syötiin.

Puokaa sulateltiin vähän aikaa ja sitten lähdettiin avajaismarssiin. Kaarinan lukiolta marssittiin urheilukentälle, jossa lipunnostossa oli yksi VaRalainen, Väyrysen Valtteri. Avajaisissa kuunneltiin myös avajaispuhe, laulettiin Murkku-laulettua, vannottiin leirivala ja katsottiin Nuokun Sirkuksen esitystä. Sen jälkeen marssittiin takaisin koululle, jossa oli omaa aikaa ennen iltapalaa. Sitten käytiin iltapesulla ja järjestettiin tavaroita. Sen jälkeen olikin jo aika alkaa nukkumaan, sillä seuraavana päivänä olisi POK.

Torstaiamuna herättiin seitsemältä ja vartti sen jälkeen lähdettiin aamulenkillä. Kun unenpöppöröt olivat pudonneet silmistä, syötiin aamupala. Sen jälkeen laitettiin luokka kuntoon ja vaihdettiin suunnistusvarusteet päälle. Sitten lähdettiin lipunnostoon, jossa lipunnostovuorossa olivat suunnistajat. Lipunnoston jälkeen oravat jaettiin ryhmiin ja heille opetettiin kilpailukortin käyttöä ym. Sen jälkeen lähdettiin pieneen harjoitukseen urheilukentälle. Matkat olivat lyhyet, koska illalla olisi POK. Harjoituksen jälkeen maistui ruoka, jonka jälkeen Nuokun Sirkus esiintyi.

Ennen ruokailua selvitettiin POK:in säännöt ja ruokailun jälkeen lähdettiin kahdella linja-autolla Kuusistoon, jossa kilpailu oli. POK:issa juostiin ja sijoituttiin, joten ei niistä sen enempää. POK:in jälkeen syötiin iltapala ja sitten alkoi kauhea vaatteidenpesu. Luokka oli täynnä märkiä vaatteita, sillä ulos ei oltu hankittu pyykkinarua.

Iltapalan jälkeen piirrettiin reitit karttaan ja tutkittiin reittejä. Sen jälkeen alettiin nukkumaan heti, sillä oltiin niin väsyneitä.

Perjantaiamu oli samanlainen kuin torstaikin: herätys, aamulenkki ja aamupala. Lipunnoston jälkeen lähdettiin harjoituksiin, jotka olivat POK:in radoilla. Jokainen kiersi edellisen päivän ratansa. Pieni kömmähdyks sattui linja-auton kuskillekin. Kun hän oli vinyt ensimmäisen lastin oravia takaisin, hänellä oli niin kova kiire, että täytyi jättää (mitään ilmoittamatta) toinen lasti suunnistajia Kuusistoon. Takaisin kuitenkin päästiin ja ruokailuun todella nälkäisinä.

Melkein heti ruokailun jälkeen lähdettiin pistesuunnistukseen. Siinä annettiin kartta käteen ja määrättyä aikana piti hakea niin monta rastia kuin ehti. Harjoituksen jälkeen menttiin syömään ja sitten alettiinkin jo valmistautumaan Coca-Cola-discoon. Discossa oli hauskaa ja monien mielestä se olisi saanut kestää kauemminkin. Discoilun jälkeen maittoi iltapala ja unikin tuli nopeasti.

Lauantaiamuna ei ollutkaan aamulenkkiä, sillä aamupala oli varttia aikaisemmin. Lipunnoston jälkeen oli myöskin aamuhartaus. Sieltä lähdettiin pariharjoituksiin, jonka isommat suorittivat viestisuunnistuksena ja pienemmät pareittain. Harjoituksen jälkeen syötiin ja lepäiltiin. Kun oli leväty, sai valita lähtikö katsomaan amerikkalaista jalkapalloa, motocrossia vai koripalloa. Kun kaikki olivat tulleet katsomasta, mitä olivatkaan katsoneet, menttiin syömään.

Ruokailun jälkeen oli vapaata ennen suunnistusväen yhteistä illanviettoa. Illanvietossa oli suunnistusaiheinen tietokilpailu, juoppoviesti, luutaleikki, lauluesitys, palkintojen jakoa ja paljon muuta hauskaa. Lopuksi oli VaRalaisten järjestämä disco. Illanvietossa saatiin myös mehua ja keksiä, mutta koska siitä ei nälkä mennyt, käytiin vielä iltapalalla ennen nukkumaanmenoa, joka oli tuntia myöhemmin kuin muina iltoina.

Sunnuntaiamuna saatiin nukkua puoli tuntia pitempään kuin muina aamuina. Aamupalan ja leirin päätöstilaisuuden jälkeen kasattiin omat tavarat ja siivottiin luokat. Sitten käytiin syömässä, jotta jaksettaisiin marssia. Suunnistajilla oli mukana marssissa kisaviirejä sekä rastilippuja, joita matkan varrella heiluteltiin. Itse pääjuhla oli hieno voimisteluesityksineen, kilpailuineen, puheineen ja lajiesittelyineen. Juhlan jälkeen lähtikin jo linja-auto kohti Ukiä.

Leirillä olivat mukana Sini, Sonja, Elina, Pauliina, Petri, Valtteri, Janne, Tommit A ja H, Teemu, Timo, Vesa, Esa ja Pekka sekä ohjaajina Sannat A ja L, Mervi, Kati, Tomi ja Valter H.

Tuokiokuvia ratamestarin elämästä

Tässä sitä yrittää päästä eteenpäin uuttavassa suossa. Kun toista saapasta vetää ylös, niin toinen vajaa ainakin saman verran. Se on opposuo laki. Olo on vähän niinkuin ensimmäisellä harakalla tervatulla katolla.

Oikeksi suon eteläreuna on vielä jäätä. Sen kun saavuttaa, niin siinä alkaa matka taas joutua.

Missäs se ojanpää nyt oikein on. Ai, se onkin enemmän vasemmalla. Siinä on ollut ennenkin rasti. Näkyvyys on turhan hyvä, mutta kyllä se siitä kisaan menessä huononee, kun lehtiä tulee puihin. Vanha rastiuppi on täysin laho. ... lahonneet hirtet sen ... kaislikkoon vene on jäänyt, viikate myös ruostuva.... Ei siitä lahosta pukista enää ole tähän kisaan. Tehdään uusi.

Saas nähdä, mitä kautta elittimihet tulevat tälle rastille. Samanarvoisia vaihtoehtoja ainakin pitäisi olla useita. Niistä voi jokainen valita ratasaleen sopivan.

Siihen vaan koodilappu puuhun kiinni, rastiäälle viikoon, paikan varmennus kartaan, kamat reppuun ja kohti seuraava rasti paikkaa. Jostain tästä alkaa Eskon kartoitama alue. Voikohan tänne laittaa oleenkaan rasteja muuta kuin isoihin kohteisiin.

Mitä, karttahan tuntuu oikein hyvältä. Kaikki täsmää justiaansa. Metä on tiheää. On siinä ollut Eskolla homma, kun on kaikki nämä kuusi-kohtuonut läpi.

Aukeilla paikoilla on vielä lunta. Kumma juttu, kun sitä ei ollut helmi-kun lopussa hiutaleen hiutaleita, mutta nyt on. Vaikka on jo huhtikuun puoliväli ohittettu.

Mikähän siinä on, että keväällä lumi sulaa aina ensin pelloilta, mutta metsässä siinä on aina viimeksi aukei-

la paikoilla. Mistä se lumi tietää olevansa metsäaukealla eikä peltoaukealla. Lumella täytyy olla jonkinlaisia alkuja.

Äly. Mitähän sekin on. ATK-proffessorin puhuvat syvällä rintamalla jostain tekniikasta, vaikka totta oisivat paljon lähempänä totuutta, jos puhuisivat tekniikkaympäristöstä. Ehkäpä he kuvittelevat olevansa jostain nykyajan valekarkureita.

Kas, hangella on höyhen. Pyöreä. Oukalon kynnen kokoinen. Taitaa olla jonkun pöllön. Ei sitä vanhanaikaisen kasvatuksen saanut voi millään tietää, mitä pöllöissä ja pöllöissä oikein ovat tehneet näin keväällä, kun höyhenetkin ovat tuolla tavalla pöllöneet. Ei voi tietää.

Kelju juttu, että tuossa soituvan keskeistä juuri ennen rastia pitää olla tuo oja. Pilaa hyvän rastin. Toisaalta on niin, että edellä olevissa tiheiköissä harhautuneet eivät ojalta osu, ja ne, jotka eivät ole harhautuneet, saavat ojaasta varmistuksen kurssilleen. Olkoon.

Rastikumpare on näköjään kuivuneiden kumpareiden peittäminen. Ei niitä kannata poistaa, vaikka siten syytäisi rasti-kohteiden näennäisyydestä. Siihen vaan rasti kumpareen taakse. Suunnat lähikohteisiin ainakin stemmaavat.

Mitähän jos tässä törmäisi vaikkapa kuolleeseen supikoiraan. Tällaisesta edes keuhkon. Luultavasti kiertäisi kaukaa. Olisi harmi, jos sellainen löytäisi maastosta juuri kilpailujen alla. Turun Sanomat kirjoittaisi asiasta koskivun otsikoin. Löytäjää haastattelisiin ja kuvakin olisi lehdessä. Kilpailut peruutuisivat, jos kuollut todettaisiin raivotautiseksi. Kukaan ei uskaltaisi tulla näihin meisiin moneen vuoteen.

Mikä kumma vimma ihmisillä on lähettää kaikki ne kuolleet elukat eläintieteen laitokselle tutkittavaksi. Täällä sitten virkailijat kauhistelevat työmaarastansäkillistä kasvua ja vaativat lisähenkilökuntaa. Ja hallitus joutuu verouudistamaan entistä enemmän, että noidenkin lisävirka-

lijoiden palkkarahat saadaan kassaan. Luulisi, että kun tauti kerran on joillain alueella todettu, niin uudet raadot voisi saman tien hävittää sen suurempia penkomisia.

Tavallisen tossunkuluttajan elämässä kuolleen eläimen löytäminen metsästä taitaa kuitenkin olla sen verran merkittävä kokokohta, että siitä on ikäänkuin juhlittava lähetämällä rasti oikein Helsinkiin asti tutkittavaksi. Jos raadon kaikessa hiljaisuudessa ohittaa tai hautaa maahan, koko löytö menee ikäänkuin hukkaan. Kukaan ei saa siitä tietää. Jos kertoo, niin eivät usko. Helsinkiin kun lähtee, niin tapahtuma löytyy arkistosta vielä tuhannenkin vuoden kuluttua.

Oja! Mitä? Eihän kartassa ole mitään oja. Ai onpas, sitä on taas ajautunut suunnassa aivan sivuun. Ei sitä pitäisi edes kävellessä ruveta miettimään muita asioita. Heti tulee pummi.

Oikeksi kohta alkaa hieno sunnitusalue. Harmi, että sitä ei ole suurempaa aluetta. On tyydyttävä muuttamaan lyhyen rastiväliin. Isolla alueella pystyisi sekoittamaan ainakin keskinkertaiset ja sitä huonommat suunnittajat niin perusteellisesti, että tuskin omaa nimeään enää muistaisivat.

Norjassa on laajoja alueita tuontapaisista maastoista. Ilmankos norjalaiset ovatkin niin hyviä. Öyvinen on voittanut vaikka mitä, vaikkei näytä

ollenkaan mitään suurelta voittajalta, sellaiselta kuin esimerkiksi Pertti Karppinen, joka sentään on kotoisin tästä lähestä, Vehmaasta.

Viinapullo täällä! Keskeillä metsä. Näyttää olevan koskipulpo. Haisee näköjään vielä ihan aidoille. Ei siinä mitään moottorisahajälkiä ole ollut. Mitenkähän tuokin pulpo on tänne keskeille erimaata joutunut. Laitetaan se tuhon kiven kuppelelle etekki kohti rastiästä lähteviä kilpailijoita. Kyllä se jonkun ajatukset sekoittaa, vaikka seuraava rastiä voi pumma- ta muutakin. Ei tyhjää pulloa viitsi reppuunkaan ottaa. Vaikka voisi sen myöhemmin vaihtaa vaikkapa yhteen lakuputkukseen, josta lapset sitten tappaisivat.

Eduskunnan pitäisiikin hetimiten laatia uusi laki, sellainen, että pullo löydäjä saisi pullostaan aina sen verran palautusta, että voisi ostaa sillä kaikille lapsilleen lakut. Näin välttäläis monen perheriidat.

Voi olla, että suomalaisten alhainen syntyvyys johtuukin juuri tällaisen lain puutteesta. Valtion pitäisi heittää asettaa komitea tutkimaan asiaa ja valmistelemaan lakiluonnosta. On niitä turhempiankin komiteitoita asetettu. Tämä komitea saattaisi olla Suomen kansan pelastus. Viisaat ovat laskeneet, että viimeinen suomalainen syntynyt tästä menoa vuonna 3000. Jokaan tapauksessa, että silloin ei enää kannata edes uneksia Tiomilan tai Jukolan voitoista. Tämän tosiasian edessä komitean asettaminen tuntuu entistäkin kiireellisempänä.

Hoh! Mihin kummaan sitä on taas ajautunut.

Sommarens rysare NORDISK BUDKAVLE '43 6-7 augusti 1988

Vakka-Rasti suoritti onnistuneen kisamatkan Ruotsiin osallistuen miesten 10- ja naisten 5-osuukseeseen (Kavlen 43) viestisuunnistus-tapahtumaan. Ja siellä oli melkoinen fiilis, siis kaikilla mukana olleilla.

Naisten viestikvintetti aloitti kisansa lauantai-iltapäivällä lämpimissä ja aurinkoisissa olosuhteissa. Joukkueen muodostivat Taina Kankaala, Kirsti Tervakangas, Riitta Kolkkala, Raili Vienola ja Maaria Ritasalo. Taina aloitti viestin lennokkaasti ja innosti näin muitakin hyviin suorituksiin. 76 joukkueen kisassa sijoitukset vaihtelivat näin: 12-19-41-36-37.

Miesjoukkue saapui perille vasta lauantai-iltana Rasti-Lukon joukkueen kanssa, voidakseen vain todeta naisten onnistuneen leiriytymisessä hienosti. Tottuneesti ryhmä suoritti tarvittavat lisätoimet. Epäuskoisina kuunneltiin naisten tarinaa hienosta sästä, sillä sade oli tauonnut vasta jossain Tukholman tunnelmassa. Ryhmässä lensi huuli ja mieliala nousi kohisten.

Ensimmäisenä valmistautui Heikki (Vennelä) mittele-mään taitojaan tässä jalossa liikunnan lajissa. Saatuaan erinäisen määrän asiantuntevia neuvoja (ethän pummaa tänään, ethän!) siirtyi hän lampu otsallaan ja virtalähde selänsään muiden 176 urhoollisen kanssa odottamaan lähtömerkkiä.

Äänimerkin saatuaan tämä oudosti varustautunut ryhmä syöksyi tummuvaan yöhön - palatakseen sieltä vajaassa tunnissa huohottaen, hiestä märkänä, naama loistaen antamaan seuraavalle lähtölupaa. Näin viesti oli käynnissä ja VaRa siinä mukana.

Tunnelma alkoi hiljalleen nousta ja niin myös Vakka-Rastin osakkeet. Aloittaja-Heikin 69. sijasta edettiin seuraavasti: Aarre (Salmi) vaihtoi 57. sijalla, Raulan Sepon osuudella juossut uusi mies Pertti (Vuorinen) 70. sijalla. Rasti-Raimo toi myös aamun tullessaan ja (Reunanen) vaihtoi sijalla 57. Koitto (Verha) lisäsi vauhtia tullen vaihtoon sijalla 36.

Jorman (Vehmanen) kirmaistessa metsään alettiin jo povalla sijoitusmahdollisuuksia. Hetken kuluttua saivat povailut katetta: Joppe rynnä vaihtoon sijalla 23. Kalevin (Kankaala) suorituksista oli nyt paljon kiinni. Mutta ei hätää, Kale hoiti homman hienosti kotiin vaihtaen sijalla 13.

Nyt matkaa taittoi toinen koukkupolvi tunnetulla taidollaan. Kari (Honkanen) kiersi rastiä tullen vaihtoon sijalla 11. Ja jo alkoi maa polttaa jalkojen alla - kuinkahan Seppo (Sorri) selviää? Mitä vielä, väliajat kertoivat Sepon pysyvän hyvin kuvioissa mukana ja pitävän yllä vauhtia, mikä toi miehen vaihtoon sijalla 7.

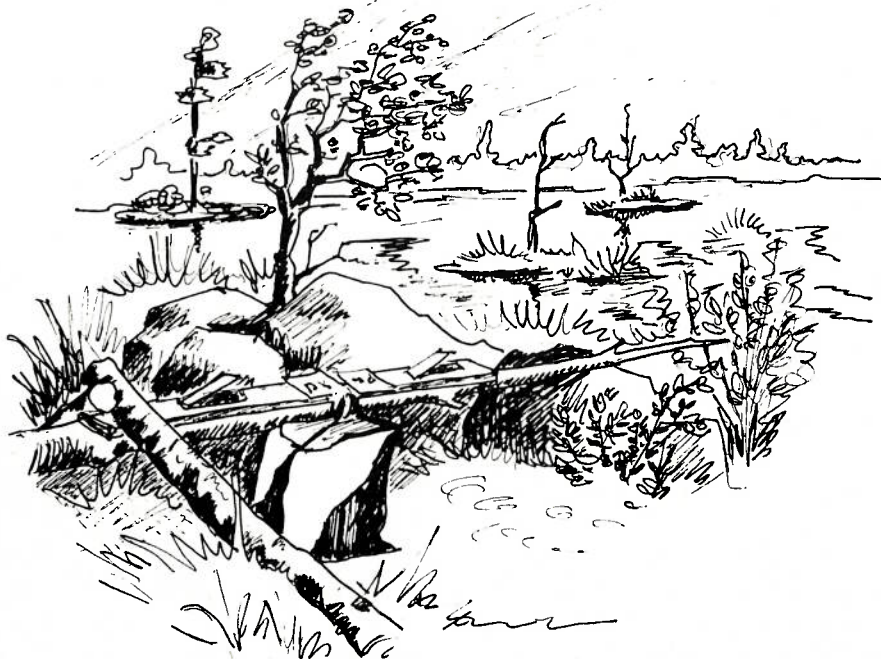
Teemun (Nukki) kadottua metsään suoritettiin eräitä nopeita laskutoimituksia ja todettiin sijoituksen nostamisen tosi super-suorituksiksi. Voittaja Lieto tuli maaliin omassa ylhäisessä yksinäisyydessään. Meidän jännityksemme kesti vielä reilut 17 min. Sieltähän se Teemu porhalsi hienon juoksun jälkeen kuudentena (6.) maaliin! Toistettakoon, että olipa melkoinen fiilis - meinaan kaikilla mukana olleilla.

K.G.

Linköpings OK
Huvudarrangör

Hällestads OK
Medarrangör

PALOJA

- Vakka-Rastin hallitus on kokouksessaan 4/88 hyväksynyt seuraan uusiksi jäseniksi: Jorma Tarvainen s. -52, Tuula Tarvainen -51, Camilla Tarvainen -79 ja Marko Tarvainen -80. Kokouksessa 5/88 hyväksyttiin jäseniksi: Mikael Karlsson -51, Paula Karlsson -51, Jere Karlsson -75, Nita Karlsson -78, Sini Karlsson -81, Esa Kiiski -54, Erika Lehtonen -79, Pia Pasanen -79, Anu Pasanen -78, Marjatta Kempas -78, Meri Rintama -80, Perttu Kolho -80 ja Teemu Tammi -77. Kokouksessa 6/88 jäseneksi: Tommi Amperla -61. Kokouksessa 7/88 jäseniksi Erja Salminen -65 ja Mervi Rintamäki -66. Tervetuloa seuraamme!
- VaRa-VARUSTEVÄLITYS/Heikki Vennelä kaupaa hyviä artikkeleita: suunnistuspukuja, pipoja ja helteen jälkeistä Isotonic-janojuomaa. Uusista tuuliasuista on joitakin hajakokoja jäljellä. Kysele, puh. (922) 23271 työ tai (922) 23036 (koti).
- Vakka-Rastin JÄSENMAKSUT laskutettiin toukokuussa ja kovin paljon on vielä maksamatta? Hoida maksu pankkiin pikaisesti, kiitos. PS: Jäsenmaksujen -88 lasku tuli erään vak.yhtiön kirjekuoressa - eihän vain sen takia ole joutunut hukateille...
- VaRa-KARTOITUS on vuodesta 1972 tuottanut yhteensä 30 suunnistus-karttaa. Mahtava määrä, jossa viimeisin painatus on Orivo-Petes. Se kartta joutui heti kättelyssä (9.8) arvokisojen näyttämöksi: Kalannin kunnan suunnistusmestaruuskilpailut.
- KIINTORASTISTOT U:gin lähiympäristössä ovat käytettävissä, hoitajana Takkusen Voitto. 20 rastia on sekä Ruonanperän että Rohijärven kartalla. Karttojen myynti: Urheiluliike Vapari Uki, Leirintäalueen kioskki Uki ja myös Kalannin Liikuntatoimisto.
- VaRa muisti keväällä sähköllä uusia yliopilaaitaan: Jaana Nurmi, Antti Karru, Stina Savolainen, Kalle Heerman, Reeta Kolkkala, Mika Yli-Hakula, Päivi Ylöstalo ja Maija Luntamo. Onnittelut vielä jälkikäteenkin!
- VaRa-perhepiirissä on kevään, kesän mittaan tapahtunut paljon mukavaa. Mm. suunnistus-legenda Mörötti Hannula ynnä Paula (Rantanen) on vihitty avioliittoon.
Samoim avioliittoon on 11.6. Pyhämaan kirkossa vihitty Pirjo Kuusisto (VaRa-jäsen) ja Tuomo Luotonen sekä 18.6. Kalannin kirkossa Pekka Raula (VaRa-hallituksen jäsen) ja Pirkko Ranta.
VaRa:n takavuosien tuttu suunnistusnimi Vienolan Seija odotti perheenlisäystä toukokuun lopulla. Siksi Päi V. oli tavallista hermostuneempi Kalannin kisojen aikoihin ja syystä ahkera lehdistöpuhelimien käyttäjä.
Luotosen Hanna ja Juhana saivat Jukola-viikolla potran pojan, joka sittemmin kasteessa sai nimet Antti Juhana. Ja 4.7. Konnun Maurin & vaimonsa Sinikan (o.s. Tyynelä, muistattehan, se SE-juoksija, yhä vielä) pesue kasvoi pojalla. ONNEA, ONNEA.

Osoite oikein!

Osoitteen muutos..... 19.. alkaen	
Entinen	
Nimi	
Lähiosoite	
Postinumero ja postitoimipaikka	
UUSI OSOITE:	
Lähiosoite	RASTI-VAKKANEN /Veiho Viitanen
Postinumero ja postitoimipaikka	Urheilutie 1 a B 14 23800 LAITILA
Päiväys ja allekirjoitus	
Virheellisen postiosoitteen käyttö aiheuttaa lähetyksen viivästymisen.	

- Kevään Tiomilan jälkeen Rasti-Vakkasen toimitus sai sekopäisen kortin, jonka oli kirjaillut tietysti Lörpötti M. Olipa kortissa muitakin nimiä, joilta ei kuulemma puhti lopu. Vastauksena kortin kysymykseen kerrotaan, että Muurikin poikiminen sujui hyvin ja että onpa riisinkivellinki maistunut kotiololoissakin...
- Jukolan viestistä on ehdottomasti vielä kehuttava seuraavaa: Maailissa Vakka-Rastin ykkönen oli selvästi ennen LaJy:n II-joukkuetta ja MS-52:n I-joukkuetta. Joku taso se pitää sentään miessuunnistuksessa olla...
- Kevään laajennetussa Rasti-Vakkasessa kilpailtiin valokuva-suunnistuksessa, josta tuli tulikin kansainvälinen kisa. Kilpaan tuli kaksi vastausta, joista arpa suosi Suomen Keravaa (Petri Harjamäki) ja Ruotsin Lidköpingiä (Monika Alenius). Palkinnot on jo toimitettu voittajille. Tack och lycka till.
- Rasti-Vakkasen kansikuvassa tuttu Jukola-ilme. Takasivulla on ote vähän tiukempi, kun Eikku on matkalla Maailman Cupin osakilpailuvoittoon Liedossa.
• 23.7. Oslossa päivätyssä kirjeessä tuli Rasti-Vakkaseen sen verran rajua juttua, että sen sensuroinnin takia seuraava jäsenlehtemme ilmestyy marraskuussa. Toimitus pyytää aineistoa 4.11. mennessä, siis 4.11. mennessä, kiitos. Ja kirjoitellaan!

